இனிமையான குழந்தைகளே! அனைவருக்கும் முதல்-முதலில் அல்லாவின் பாடத்தைப் உறுதிப்படுத்துங்கள், நீங்கள் ஆத்மா சகோதர-சகோதரர்கள்.

கேள்வி : எந்த ஒரு விஷயத்தில் ஸ்ரீமத், (கடவுள் வழி) மனித வழியிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது?

பதில் : மனித வழி சொல்கின்றது - நாங்கள் மோட்சத்தில் சென்றுவிடுவோம். ஸ்ரீமத் சொல்கின்றது - இந்த நாடகம் அனாதி, அவினாசி.. மோட்சம் யாருக்கும் கிடைக்காது. சிலர் சொல்லலாம், எங்களுக்கு இந்த பாகத்தில் நடிக்கப் பிடிக்கவில்லை என்று. ஆனால் இதில் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. பாகத்தை நடிப்பதற்காக வந்தே ஆக வேண்டும். ஸ்ரீமத் தான் உங்களை சிரேஷ்டமாக ஆக்குகின்றது. மனித வழியோ அநேகவிதமாக உள்ளது.

ஓம் சாந்தி. இப்போது இதை குழந்தைகள் அறிவார்கள், நாம் பாபாவின் முன்னிலையில் அமர்ந்துள்ளோம். பாபாவும் அறிந்திருக்கிறார், குழந்தைகள் நமக்கு முன்னிலையில் அமர்ந்துள்ளனர். இதையும் குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், பாபா நமக்குக் கற்றுத் தருகிறார். நாம் பிறகு அதை மற்றவர்களுக்குக் கற்றுத்தர வேண்டும். முதல்-முதலிலோ தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அனைவரும் தந்தையின் போதனையை மறந்து விட்டுள்ளனர். இப்போது தந்தை என்ன படிப்பு சொல்லித் தருகிறாரோ இந்தப் படிப்பு மீண்டும் 5000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் கிடைக்கும். இந்த ஞானம் வேறு எவரிடமும் இல்லை. முக்கியமானது தந்தையின் அறிமுகம். பிறகு இவை அனைத்தையும் புரிய வைக்க வேண்டும். நாம் அனைவரும் சகோதர-சகோதரர்கள். முழு உலகத்தின் ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தங்களுக்குள் சகோதர-சகோதரர்கள். அனைவரும் தங்களுக்குக் கிடைத்துள்ள நாடக பாகத்தை இந்த சரீரத்தின் மூலம் நடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இப்போதோ பாபா வந்திருக்கிறார், புதிய உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக. அது சொர்க்கம் எனப்படுகின்றது. ஆனால் இப்போது சகோதரர்களாகிய நாம் அனைவரும் தூய்மையற்று இருக்கிறோம். ஒருவர் கூட தூய்மையாக இல்லை. பதீதர்கள் அனைவரையும் பாவனமாக ஆக்குபவர் ஒரே ஒரு தந்தை மட்டுமே. இது பதீத் விகாரி இராவணனின் உலகமாக உள்ளது. இராவணனின் அர்த்தமே- 5 விகாரங்கள் பெண்களிடமும் 5 விகாரங்கள் ஆண்களிடமும் உள்ளவை. பாபா மிகவும் எளிய முறையில் புரிய வைக்கிறார். நீங்களும் இதுபோல் மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைக்க முடியும். ஆக, முதல்-முதலில் இதைப் புரிய வையுங்கள் - ஆத்மாக்களாகிய நம்முடைய தந்தை அவர், நாம் அனைவரும் சகோதரர்கள். இது சரி தானா என்று கேளுங்கள். நாம் அனைவரும் சகோதர-சகோதரர்கள் என்று எழுதுங்கள். நம்முடைய தந்தையும் ஒருவரே! ஆத்மாக்களாகிய நம் அனைவருக்கும் அவர் சுப்ரீம் ஆத்மா. அவர் தந்தை எனப்படுகிறார். இதை உறுதியாக புத்தியில் பதிய வைப்பீர்களானால் சர்வவியாபி போன்ற குப்பைகளெல்லாம் வெளியேறி விடும். அல்லாவைப் பற்றி முதலில் சொல்லித் தரவேண்டும். அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள், இதை முதலில் நல்லபடி எழுதுங்கள் - முன்பு சர்வவியாபி என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன், இப்போது புரிந்து கொண்டேன். அவர் சர்வவியாபி அல்ல என்பதை. நாம் அனைவரும் சகோதர-சகோதரர்கள். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் சொல்கின்றனர் - காட்ஃபாதர், பரமாத்மா, அல்லா. முதலிலோ இந்த நிச்சயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் - நாம் ஆத்மாக்கள், பரமாத்மா அல்ல. நமக்குள் பரமாத்மா வியாபித்திருக்கவில்லை. அனைவருக்குள்ளும் ஆத்மா வியாபித்துள்ளது. ஆத்மா, சரீரத்தின் ஆதாரத்தில் பாகத்தை நடிக்கின்றது. இதை உறுதியாக ஆக்குங்கள். நல்லது, பிறகு அந்தத் தந்தை சிருஷ்டி சக்கரத்தின் முதல்-இடை-கடை பற்றிய ஞானத்தைச் சொல்கிறார். தந்தை தாம் ஆசிரியர் ரூபத்தில் அமர்ந்து சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். இலட்சம் வருடங்களின் விஷயமோ இல்லை. இந்தச் சக்கரம் அனாதியாக உருவாக்கப்பட்டதாகும். எப்படி சமமாக உள்ளது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். சத்யுகம்-திரேதாயுகம் கடந்து சென்றுள்ளது - இதைக் குறித்துக் கொள்ளுங்கள். அது சொர்க்கம் மற்றும் பாதி சொர்க்கம் என்று சொல்லப்படும். அங்கே தேவி-தேவதைகளின் ராஜ்யம் நடைபெறுகின்றது. சத்யுகத்தில் 16 கலைகள், திரேதாவில் 14 கலைகள். சத்யுகத்தின் பிரபாவம் மிகவும் பெரியது. பெயரே சொர்க்கம், ஹெவன்! சத்யுகம் புதிய உலகம் என்று சொல்லப் படுகின்றது. அதற்குத் தான் மகிமை செய்ய வேண்டும். புதிய உலகத்தில் இருப்பது ஒரே ஓர் ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மம். இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் சித்திரங்களும் உங்களிடம் உள்ளன. இந்த சிருஷ்டி சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றது. இந்தக் கல்பத்தின் ஆயுள் 5000 வருடங்களே! இப்போது சூரியவம்சி-சந்திரவம்சி என்பதூ புத்தியில் பதிந்து விட்டது. விஷ்ணுபுரி தான் மாறி, ராம்-சீதா புரியாக ஆகின்றது. அவர்களுடைய சாம்ராஜ்யமும் நடைபெறுகின்றது இல்லையா? இரண்டு யுகங்கள் முடிந்ததும் வருகின்றது துவாபரயுகம். இராவணனின் ராஜ்யம். தேவதைகள் வாமமார்க்கத்தில்

சென்று விடுவதால் விகாரங்களின் அமைப்பாக ஆகிவிடுகின்றது. சத்யுக-திரேதாவில் அனைவரும் நிர்விகாரியாக இருக்கின்றனர். ஓர் ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மம் உள்ளது. சித்திரங்களையும் காட்ட வேண்டும். வாய்மொழி மூலமாகவும் சொல்லிப் புரிய வைக்க வேண்டும். பாபா, ஆசிரியராகி நமக்கு இதுபோல் சொல்லித் தருகிறார். பாபா தமது அறிமுகத்தைத் தாமே வந்து தருகிறார். தாமே சொல்கிறார் - நான் பதீதர்களைப் பாவனமாக்குவதற்காக வருகிறேன் என்றால் எனக்கு சரீரம் அவசியம் வேண்டும். இல்லையென்றால் எப்படிப் பேசுவேன்? நான் சைதன்யமாக இருக்கிறேன். சத்தியமாக இருக்கிறேன், அமரராகவும் இருக்கிறேன். சதோ, ரஜோ, தமோவில் ஆத்மா வருகின்றது. ஆத்மா தான் பதீத்தாகவும், ஆத்மாவே பாவனமாகவும் ஆகின்றது. ஆத்மாவில் தான் அனைத்து சம்ஸ்காரங்களும் உள்ளன. கடந்த காலத்தின் கர்மம் மற்றும் விகர்மத்தின் சம்ஸ்காரங்களை ஆத்மா கொண்டு வருகின்றது. சத்யுகத்திலோ விகர்மம் இருப்பதில்லை. கர்மம் செய்கின்றனர், பாகத்தை நடிக்கின்றனர். ஆனால் அந்தக் கர்மம் அகர்மமாக ஆகிவிடுகின்றது. கீதையிலும் கூட இந்த வார்த்தை உள்ளது. இப்போது நீங்கள் நடைமுறையில் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அறிவீர்கள், பாபா பழைய உலகை மாற்றிப் புதிய உலகமாக ஆக்குவதற்காக வந்திருக்கிறார். அங்கே கர்மங்கள் அகர்மங்களாக ஆகிவிடு கின்றன. அதுவே சத்யுகம் எனப்படுகின்றது. இங்கே பிறகு கர்மங்கள் விகர்மங்களாக ஆகின்றன. இது கலியுகம் எனப்படுகின்றது. நீங்கள் இப்போது சங்கமயுகத்தில் இருக்கிறீர்கள். பாபா இரண்டு பக்கமும் உள்ள விஷயங்களைச் சொல்கிறார். ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நல்லபடியாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள் - தந்தையாகிய ஆசிரியர் என்ன சொல்லிப் புரிய வைத்தார்? நல்லது, மற்றது குருவின் காரியம். அவரை அழைப்பதே - வந்து பதீதர்களாகிய எங்களைப் பாவனமாக்குங்கள் என்று தான். ஆத்மா பாவனமாகின்றது. பிறகு சரீரமும் பாவனமாகின்றது. தங்கம் எப்படியோ அப்படியே அதனால் செய்யப்படும் நகையும் கூட உருவாகும். 24 கேரட் தங்கத்தை எடுத்து அதில் கலப்படம் செய்யவில்லை என்றால் அதில் செய்யப்படும் நகையும் கூட அதுபோல் சதோபிரதானாக இருக்கும். தங்கத்தில் உலோகம் சேர்ப்பதன் மூலம் பிறகு தமோபிரதான் ஆகிவிடுகின்றது. ஏனெனில் கலப்படமாகி விடுகின்றது இல்லையா? முன்பு பாரதம் 24 கேரட் சுத்தத் தங்கக் குருவியாக இருந்தது. அதாவது சதோபிரதான் புதிய உலகமாக இருந்தது. பிறகு இப்போது தமோபிரதானாக உள்ளது. முதலில் தூய தங்கம். புதிய உலகம் பவித்திரமானது, பழைய உலகம் அபவித்திரமானது. கறை சேர்ந்து கொண்டே போகின்றது. இதை பாபா தாம் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், வேறு மனித குருக்கள் யாருமே அறிய மாட்டார்கள். அழைக்கிறார்கள், வந்து பாவனமாக்குங்கள் என்று. சத்குருவின் கடமை மனிதர்களை இல்லறத்திலிருந்து விலக்கி, வானபிரஸ்த நிலையில் வைப்பது. ஆக, இந்த ஞானம் முழுவதும் நாடகத்தின் திட்டப்படி பாபா தான் வந்து தருகின்றார். அவர் மனித சிருஷ்டியின் விதை வடிவமாக இருக்கிறார். அவர் தான் முழு மரத்தின் ஞானத்தைச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். சிவபாபாவின் பெயர் எப்போதுமே சிவன் என்பது தான். மற்றப்படி ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தங்கள் பாகத்தை நடிப்பதற்காக வருகின்றனர். அதனால் வெவ்வேறு பெயர்களை வைத்துக் கொள்கின்றனர். தந்தையை அழைக்கின்றனர், ஆனால் அவரைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவில்லை - அவர் எப்படி பாக்யசாலி ரதத்தில் வருகிறார், உங்களைப் பாவனமாக்கி அழைத்துச் செல்வதற்கு. ஆக, பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், யார் அநேகப் பிறவிகளின் கடைசியில் இருக்கிறாரோ, முழுமையாக 84 பிறவிகள் எடுக்கிறாரோ, அவருடைய உடலில் நான் வருகிறேன். இராஜாக்களுக்கெல்லாம் மேலான ராஜாவாக ஆக்குவதற்காக இந்த பாக்யசாலி ரதத்தில் பிரவேசமாக வேண்டியுள்ளது. முதல் நம்பரில் உள்ளவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணர். அவர் புதிய உலகத்தின் எஜமான். பிறகு அவரே கீழே இறங்குகிறார். சூரியவம்சி, சந்திரவம்சி, வைசிய, சூத்திரவம்சி, பிறகு பிராமணவம்சத்தவராக ஆகின்றார். தங்கத்திலிருந்து வெள்ளி...... பிறகு நீங்கள் இரும்பிலிருந்து தங்கமாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பாபா சொல்கிறார், ஒரு தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள். யாருக்குள் பிரவேசமாகியிருக்கிறேனோ அவரது ஆத்மாவிலோ கொஞ்சம் கூட இந்த ஞானம் இருந்ததில்லை. இவருக்குள் பிரவேசமாகிறேன், அதனால் இவர் பாக்யசாலி ரதம் என்று சொல்லப்படுகிறார். தாமே சொல்கிறார், நான் இவருடைய அநேகப் பிறவிகளின் கடைசியில் வருகிறேன். கீதையில் சரியாக எழுதப் பட்டுள்ளது. கீதை தான் சர்வ சாஸ்திரங்களின் சிரோமணி என்று சொல்லப் படுகின்றது.

இந்த சங்கமயுகத்தில் தான் பாபா வந்து பிராமணகுலம் மற்றும் தேவி-தேவதா குலத்தின் ஸ்தாபனை செய்கிறார். மற்றவர்களைப் பற்றியோ அனைவருக்குமே தெரியும். இவரைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. அநேக ஜென்மங்களின் கடைசியில், அதாவது சங்கமயுகத்தில் தான் பாபா வருகிறார். பாபா சொல்கிறார், நான் விதை வடிவமாக இருக்கிறேன். கிருஷ்ணரோ சத்யுகத்தை சேர்ந்தவர். அவரை வேறெங்கும் யாரும் பார்க்க இயலாது. புனர்ஜென்மத்திலோ, பெயர், வடிவம், தேசம், காலம் அனைத்தும் மாறிவிடும். முதலில் சிறு குழந்தையாக அழகாக உள்ளார், பிறகு பெரியவராகிறார். அதன் பிறகு அவர் சரீரத்தை

விட்டு வேறொரு சிறிய குழந்தை சரீரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார். இது உருவாக்கப்பட்ட ஒரு விளையாட்டு. நாடகத்தில் அனைத்தும் அமைந்துள்ளது. அடுத்த சரீரத்திலோ அவரைக் கிருஷ்ணர் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். அந்த வேறு சரீரத்தில் பெயர் முதலியன வேறாக இருக்கும். சமயம், தோற்ற அமைப்பு, தேதி முதலியன எல்லாமே மாறிவிடும். உலகத்தின் சரித்திரம். பூகோளம் அப்படியே திரும்பவும் நடைபெறுவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆக, இந்த நாடகம் திரும்பத் திரும்ப நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றது. சதோ, ரஜோ, தமோவில் வந்தேயாக வேண்டும். சிருஷ்டியின் பெயர், யுகத்தின் பெயர் எல்லாம் மாறிக்கொண்டே செல்கின்றன. இப்போது இது சங்கமயுகம்.. நான் வருவதே சங்கமயுகத்தில் தான். இதை நாம் உள்ளுக்குள் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். பாபா நம்முடைய தந்தையாக, ஆசிரியராக, குருவாக இருக்கிறார். அவர் பிறகு சதோபிரதான் ஆவதற்கான மிக நல்ல யுக்தி சொல்கின்றார். கீதையிலும் கூட உள்ளது - தேகத்துடன் கூட தேகத்தின் அனைத்து தர்மங்களையும் விட்டுவிட்டுத் தன்னை ஆத்மா என உணருங்கள். மீண்டும் தனது வீட்டுக்கு அவசியம் போய் ஆக வேண்டும். பக்தி மார்க்கத்தில் எவ்வளவு முயற்சி செய்கின்றனர், பகவானிடம் செல்வதற்காக! அது முக்திதாம். கர்மத்திலிருந்து விடுபட்டு நாம் நிராகாரி உலகத்தில் போய் அமர்கின்றோம். நடிகர் அவருடைய வீட்டுக்குப் போய்விட்டால் பாகம் முற்றுப் பெற்று விட்டது. இந்த பாகத்தை நடிப்பதற்கு எனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று யாராவது விரும்பலாம். ஆனால் இதில் யாரும் எதுவும் செய்ய முடியாது. இந்த அனாதி டிராமா உருவாக்கப் பட்டதாகும். ஒருவர் கூட முக்தி அடைய முடியாது. அவை அனைத்தும் அநேகவிதமான மனித வழிமுறைகள். இது ஸ்ரீமத் - சிரேஷ்டமாக ஆக்குவதற்கானது. மனிதர்களை சிரேஷ்டமானவர்கள் எனச் சொல்ல முடியாது. தேவதைகள் தாம் சிரேஷ்டமானவர்கள் எனப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு முன் அனைவரும் தலை வணங்குகிறார்கள். ஆக, அவர்கள் சிரேஷ்டமானவர் ஆகிறார்கள் இல்லையா? ஆனால் இதுவும் யாருக்கும் தெரியாது. இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொண்டீர்கள், 84 பிறவிகள் எடுத்தாக வேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணராகிய தேவதை வைகுண்டத்தின் இளவரசர். அவர் இங்கே எப்படி வருவார்? அவர் கீதை சொல்லவும் இல்லை. தேவதையாக மட்டுமே இருந்தார். அதனால் அனைவரும் அவருக்குப் பூஜை செய்கின்றனர். தேவதைகள் தூய்மையானவர்கள். (இங்கே) தாங்களே பதீத்தாக உள்ளனர், சொல்லவும் செய்கின்றனர் - நிர்குணவான் (எந்த குணமும் இல்லாதவன்) என்னிடம் எந்த ஒரு நற்குணமும் இல்லை....... நீங்கள் என்னை இதுபோல் ஆக்குங்கள் என்று. சிவனுக்கு முன்பாகப் போய் சொல்வார்கள், எனக்கு முக்தி தாருங்கள் என்று. அவர் ஒருபோதும் ஜீவன்முக்த், ஜீவன்பந்தனத்தில் வருவதே இல்லை. அதனால் அவரை அழைக்கிறார்கள், முக்தி தாருங்கள் என்று. ஜீவன்முக்தியும் அவரே தருகின்றார்.

இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், பாபா-மம்மாவுக்கு நாம் அனைவரும் குழந்தைகள். அவர்களிடமிருந்து நமக்கு அளவற்ற செல்வம் கிடைக்கின்றது. மனிதர்களோ புத்தியற்றவர்களாய் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். புத்தியற்றவர்கள் நிச்சயமாக துக்கத்தில் தான் இருப்பார்கள் இல்லையா? அளவற்ற துக்கத்தை அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆக, இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் புத்தியில் வைக்க வேண்டும். ஓர் எல்லையற்ற தந்தையை அறிந்திராத காரணத்தால் தங்களுக்குள் எவ்வளவு சண்டையிட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்! அனாதைகளாக ஆகிவிட்டுள்ளனர். அவர்கள் எல்லைக்குட்பட்ட அனாதைகள், இவர்கள் எல்லையற்ற அனாதைகள். பாபா புதிய உலகை ஸ்தாபனை செய்கிறார். இப்போது இருப்பது பதீத் ஆத்மாக்களின் பதீத் உலகம். பாவன உலகம் என்று சொல்லப்படுவது சத்யுகம். பழைய உலகம் என்று சொல்லப் படுவது கலியுகம். ஆக, புத்தியில் இந்த அனைத்து விஷயங்களும் உள்ளன இல்லையா? பழைய உலகம் வினாசமாகி விடும். பிறகு புதிய உலகத்திற்கு மாற்றலாகிப் போய்விடுவீர்கள். இப்போது நாம் தற்காலிகமாக சங்கமயுகத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறோம். பழைய உலகத்திலிருந்து புதியதாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. புதிய உலகத்தைப் பற்றியும் தெரியும். உங்களது புத்தி இப்போது புதிய உலகத்தின் மீது செல்ல வேண்டும். எழும்போதும் அமரும் போதும் இது தான் புத்தியில் இருக்க வேண்டும் - நாம் படிப்பு படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பாபா நமக்குப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். மாணவர்களுக்கு இது நினைவிருக்க வேண்டும். பிறகும் கூட இந்த நினைவு நம்பர்வார் புருஷார்த்தத்தின்படி இருக்கின்றது. பாபாவும் நம்பர்வார் புருஷார்த்தத்தின் படி அன்பு நினைவுகள் (யாத் ப்யார்) தருகின்றார். நன்றாகப் படிக்கிறவர்களுக்கு ஆசிரியர் நிச்சயமாக அதிகமாக அன்பு செலுத்துவார். எவ்வளவு வித்தியாசம் ஆகிவிடுகின்றது! இப்போது பாபாவோ சொல்லிப் புரிய வைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். குழந்தைகள் தாரணை செய்ய வேண்டும். ஒரு பாபாவைத் தவிர வேறெங்கும் புத்தி செல்லக் கூடாது. பாபாவை நினைவு செய்யவில்லை என்றால் பாவங்கள் எப்படி நீங்கும்? மாயா அடிக்கடி உங்கள் புத்தியோகத்தைத் துண்டித்துவிடும். மாயா அதிகமாக

ஏமாற்றி விடுகின்றது. பாபா (பிரம்மா) உதாரணம் சொல்கிறார்-பக்தி மார்க்கத்தில் நான் லட்சுமிக்கு அதிகமாகப் பூஜை செய்து வந்தேன் என்று. சித்திரத்தில் பார்த்தார், லட்சுமி (நாராயணரின்) காலைப் பிடித்து விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால், அதிலிருந்து அவரை விடுவித்து விட்டார். அவர் நினைவில் அமரும் போது புத்தி இங்கே அங்கே அலைந்தது என்றால் தனக்குத் தானே அடி கொடுத்துக் கொண்டார் - புத்தி வேறு பக்கம் ஏன் செல்கிறது? கடைசியில் வினாசத்தையும் பார்த்தார், ஸ்தாபனையையும் பார்த்தார் - சாட்சாத்காரத்தின் ஆசை நிறைவேறியது. இப்போது இந்தப் புது உலகம் வரப்போகிறது, இவ்வாறு நாம் ஆகப்போகிறோம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டார். மற்றப்படி இந்தப் பழைய உலகமோ வினாசமாகிவிடும். முழு நிச்சயம் ஏற்பட்டு விட்டது. தன்னுடைய ராஜதானியின் சாட்சாத்காரமும் ஏற்பட்டது. மற்றப்படி சொர்க்கத்தின் ராஜபதவி கிடைக்கும் போது இந்த இராவண ராஜ்யத்தை என்ன செய்வது? இதுவே ஈஸ்வரிய புத்தி. ஈஸ்வரன் பிரவேசமாகி இந்த புத்தியை இதுபோல் நடத்தினார். ஞானக்கலசமோ மாதாக்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. ஆக, மாதாக்களுக்கே அனைத்தையும் கொடுத்து விட்டார் - நீங்கள் எல்லா விவகாரங்களையும் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். அனைவருக்கும் கற்றுக் கொடுங்கள். கற்றுக் கொடுத்து, கற்றுக் கொடுத்து இதுவரை வந்தாயிற்று. ஒருவர் மற்றவர்க்குச் சொல்லிச் சொல்லி, இப்போது எவ்வளவு பேர் ஆகிவிட்டார்கள் பாருங்கள்! ஆத்மா பவித்திரமாகிக் கொண்டே செல்கின்றது. பிறகு ஆத்மாவுக்கு சரீரமும் கூடப் பவித்திரமானதாக வேண்டும். புரிந்து கொள்ளவும் செய்கிறார்கள். பிறகும் மாயா மறக்கடித்து விடுகின்றது.

ஏழு நாட்கள் படியுங்கள் என்று நீங்கள் சொல்வீர்களானால் நாளை வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மறுநாள் மாயா (வரவிடாமல்) முடித்து விடுகிறது. பிறகு வருவதே இல்லை. பகவான் கற்றுத் தருகிறார் என்றால் பகவானிடம் வந்து படிப்பதில்லை! சொல்லவும் செய்கிறார்கள் - ஆம், நிச்சயமாக வருவோம் என்று. ஆனால் மாயா வரவிடாமல் செய்து விடுகின்றது. தொடர்ந்து வர விடுவதில்லை. யாரெல்லாம் கல்பத்துக்கு முன் முயற்சி செய்தார்களோ, அவர்கள் நிச்சயமாக வருவார்கள். இதைத்தவிர வேறு புகலிடம் எதுவும் கிடையாது. நீங்கள் புருஷார்த்தம் அதிகமாகச் செய்கிறீர்கள். பெரிய-பெரிய மியூசியம் அமைக்கிறீர்கள். யார் கல்பத்திற்கு முன்பு புரிந்து கொண்டார்களோ, அவர்கள் தாம் புரிந்து கொள்வார்கள். வினாசம் நடந்தாக வேண்டும். ஸ்தாபனையும் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றது. ஆத்மா படித்து முதல் தரமான சரீரத்தைப் பெறும். நோக்கம்- குறிக்கோள் இது தான் இல்லையா? இது ஏன் நினைவில் இருக்கக் கூடாது? இப்போது நாம் புதிய உலகத்திற்குச் செல்கிறோம், நமது புருஷார்த்தத்தின் அனுசாரம். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. புத்தியில் சதா நினைவிருக்க வேண்டும் - இப்போது கொஞ்ச காலத்திற்கு சங்கமயுகத்தில் அமர்ந்துள்ளோம். பழைய உலகம் வினாசமாகி விட்டால் நாம் புதிய உலகத்திற்கு மாற்றலாகி விடுவோம். அதனால் இதிலிருந்து (பழைய உலகிலிருந்து) புத்தியோகத்தை விலக்கிவிட வேண்டும்.
2. அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் பாபாவின் அறிமுகம் கொடுத்து, கர்மம், அகர்மம், விகர்மத்தின் ஆழமான கதியைச் சொல்ல வேண்டும். முதலில் அல்லா பற்றிய பாடத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

வரதானம்: யோசித்துப் புரிந்து கொண்டு ஒவ்வொரு கர்மத்தையும் செய்யக்கூடிய, பச்சாத்தாபப் படுவதில் இருந்து விடுபட்ட ஞானி ஆத்மா ஆகுக.

உலகத்திலும் சொல்கிறார்கள், முதலில் யோசியுங்கள், பிறகு செய்யுங்கள் என்று. யார் யோசித்துச் செய்யாமல், செய்தபின் யோசிக்கிறார்கள் என்றால் பச்சாத்தாபத்தின் ரூபம் ஆகிவிடுகின்றது. பின்னால் யோசிப்பது பச்சாத்தாபத்தின் ரூபமாகும். முதலில் யோசிப்பது என்பது ஞானி ஆத்மாவின் குணமாகும். துவாபர-கலியுகத்திலோ அநேகவிதமான பச்சாத்தாபங்களே செய்து வந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் இப்போது சங்கமயுகத்தில் அப்படி யோசித்துப் புரிந்து கொண்டு சங்கல்பம் மற்றும் கர்மம் செய்யுங்கள், ஒருபோதும் மனதிலும் கூட, ஒரு வினாடி கூடப் பச்சாத்தாபம் என்பது இருக்கவே கூடாது. அப்போது தான் ஞானி ஆத்மா எனப்படுவீர்கள்.

சுலோகன் : இரக்கமனமுள்ளவர் ஆகி சர்வ குணங்கள் மற்றும் சக்திகளின் தானம் செய்பவர்களே மாஸ்டர் வள்ளல்கள்.